

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 1311210988
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1311210988.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, 814 99, IČO: 35 776 005, proti povinnému CBN GROUP, a.s., organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, so sídlom Cyprichova 6, Bratislava, o vymoženie 287,94 eur, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 36Er/2305/2011, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, so sídlom exekútorského úradu Zámocká 30, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. mája 2013, č.k. 20CoE/63/2013, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a .
- II. Oprávnenému a povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 8. októbra 2010, č.k. 36Er/2305/2011-12 v prvom výroku exekúciu zastavil. Druhým výrokom uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 118,22 eur. Posledným výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekučného konania.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 26.7.2012 súdny exekútor doručil súdu návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekučného konania. V rozhodnutí súd prvej inštancie poukázal na ust. § 57 ods. 1 písm. h/ a § 203 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).
3. Ďalej uviedol, že súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie len do časti 118,22 eur (63,74 eur s DPH odmena podľa ust. § 15 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov - ďalej len „vyhláška“ a 54,48 eur s DPH ako náhrada hotových výdavkov podľa § 22 vyhlášky), pričom mu nepriznal náhradu hotových výdavkov za tlač dokumentov vo výške 3,75 eur, za kancelárske náklady na spis vo výške 1,97 eur, za telekomunikačné výdavky vo výške 1,- eur, za analytické náklady vo výške 4,- eur a za bankové poplatky vo výške 0,20 eur, nakoľko súdny exekútor

dostatočne nepreukázal vynaloženie tejto časti hotových výdavkov, tiež nepriznal súdnemu exekútorovi náklady na archiváciu spisu vo výške 5,- eur. O trovách účastníkov exekučného konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie oprávneného uznesením zo dňa 15. mája 2013, č. k. 20CoE/63/2013-34 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 89,90 eur.

5. V odôvodnení uviedol, že v časti náhrady trov exekúcie podal odvolanie oprávnený, ktorý mal za to, že výška hotových výdavkov za poštovné a doručovanie kuriérom je neprimerane vysoká. Konštatoval, že pokiaľ ide o poštovné výdavky, je potrebné, aby ich vynaloženie bolo súdnym exekútorom náležite preukázané. Odvolací súd zistil, že výdavky na doručovanie kuriérom v exekútorom uplatňovanom rozsahu sú neprimerane vysoké. Z exekútorom predložených dokladov vyplynulo, že tento doručoval písomnosti prostredníctvom kuriérskej služby 9 písomností, ktoré boli potvrdené pečiatkami kuriérskej služby na 9 doručenkách. Vynaložil tak výdavky vo výške 9 eur (1 eur x 9). Zvyšné poštovné výdavky súdny exekútor preukázal priloženými doručenkami v počte 8 ks, teda v sume 12,80 eur (1,60 eur x 8).

6. K námietke oprávneného vo vzťahu k priznaniu odmeny za viacnásobné zisťovanie účtu povinného odvolací súd uviedol, že z gramatického výkladu § 15 vyhlášky vyplýva, že vykonanie uvedených úkonov sa odmeňuje za každé takéto vykonanie.

Zákonodarca odmeňovanie každého zisťovania jednotlivito formuloval v písm. g/ až h/ vyhlášky tak, že sa paušálnou sumou odmeňuje každé zisťovanie účtu, majetku, bydliska povinného. Nemožno podľa súdu zisťovanie účtu povinného posudzovať ako jeden úkon a odmeniť ho len raz. Uzavrel, že exekútorovi patri odmena podľa § 15 vyhlášky vo výške 63,74 eur s DPH, náhrada hotových výdavkov vo výške 26,16 eur s DPH, spolu vo výške 89,90 eur.

7. Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie súdny exekútor. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu čo do výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že oprávnený je povinný nahradiť trovy exekúcie vo výške 118,22 Eur. Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ OSP, t.j. že dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa.

8. Oprávnený ani povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie súdneho exekútora bolo doručené súdu dňa 22. júla 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

10. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona

o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), ktorá má právnické vzdelanie, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP)

12. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania súdneho exekútora posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase,

keď dovolateľ toto dovolanie podal.

13. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

14. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 OSP platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ OSP) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu

Súdneho dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ OSP). Podľa § 239 ods. 2 OSP je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, a k a / odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

15. Dovolanie súdneho exekútora v napadnutej časti smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie. V treťom odseku ust. § 239 OSP

sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa ods. 1 a 2 prípustné.

Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu považuje trovy exekúcie za trovy konania

(pozri napr. uznesenia najvyššieho súdu z 13. októbra 2010 sp. zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6 Cdo 4/2011).

16. Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 OSP ako rozhodnutia, kde dovolanie

nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z ustanovenia § 239 OSP nemožno vyvodiť.

17. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá OSP, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 OSP

(či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 OSP, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 OSP.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 OSP, pritom

nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 OSP, ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

18. Súdny exekútor procesné vady konania podľa § 237 písm. a/ až g/ OSP nenamietal

a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia vyvodiť nemožno.

19. Keďže prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, najvyšší súd ho podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

20. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP

tak, že oprávnenému a povinnej náhradu trov dovolacieho konania voči dovolateľovi nepriznáva, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

21. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.